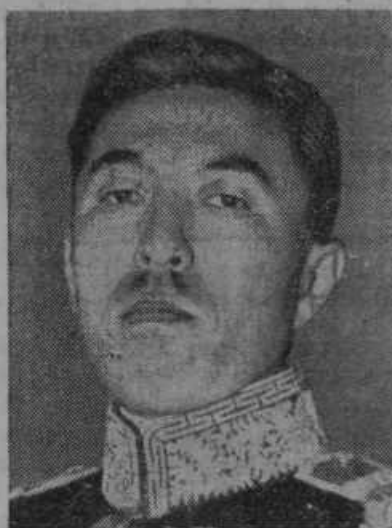

Posvetovanja zastopnikov štirih velesil v Londonu. Dne 11. junija predpoldne so se sestali v Londonu v zunanjem ministrstvu angleški zunanji minister Eden ter poslaniki: Francije, Nemčije in Italije. Pri tej priliki je šlo za spremembo nadzorstva nad Španijo in je bil dosežen sporazum. Nemčija in Italija sta izjavili, da je spor, katerega sta imeli z rdečo Španijo radi bomb na nemško oklopnico z obstreljevanjem španske luke Almerije od strani nemških kontrolnih ladij, končan. S tem je dana možnost, da se obe velesili zopet vrne v odbor za nevmešavanje, iz katerega sta izstopili, ker so rdeča španska letala obmetavala iz zraka nemško in italijansko ladjo. Najnovejši londonski sporazum obsega med drugim določbo o vzpostavitvi nevtralnih con v španskih pristaniščih. Bojne ladje omenjenih velesil bodo tudi znanprej v smislu nemškega predloga najožje sodelovale pri vrstitvi kontrole na ta način, da bo na vsaki nadzorni ladji po en častnik od ostalih treh držav, da bo nadziral kontrolo. Če bi bila kakšna nadzorna ladja napadena, lahko takoj strelja. Na lastno pest pa ne sme za bodoče nobena od štirih velesil izvrševati na Špance kak pritisk, ker je za ta slučaj predvideno odobrenje vseh štirih velesil.

Visoke vojaške osebnosti v sovjetski Rusiji pod ključem. Radi protidržavnega delovanja je zaprla policija te-le visoke vojaške osebnosti: maršala Tuhačevskega, generala Jakirja, generala Uboreviča, generala Korka, generala Eidemanna, gene-

Novi japonski ministrski predsednik Kōnoe.

rala Prinkova ter generala Putno. Vsi aretirani pridejo pred posebno sodišče, ki je pričelo z zasliševanjem 11. junija. Iz omenjene aretacije odseva dejstvo, da so v sovjetski Rusiji nameravali generali državni udar in so hoteli uvesti vojaško diktaturo.

Osem sovjetskih generalov ustreljenih. Zgoraj poročamo, da je postavil Stalin pred izredno vojaško sodišče v Moskvi maršala Tuhačevskega in sedem generalov. Obravnava je pričela 11. junija predpoldne, je bila na večer zaključena s smrtno obsodbo vseh osmih obtoženih, ki so bili takoj ustreljeni.

Stalin proti svoji materi. Stalin ni po rodu Rus, marveč je Gruzinec, član naroda, ki živi ob Kavkazu. Njegova mati, gospa Djugašvili (to je pravo Stalinovo ime), še živi ter prebiva v mestu Tiflis (glavnem mestu Gruzije, ležečem v Transkavkaziji). Stara je že 78 let ter ni bila 20 let v cerkvi. Letos pa jo je nekaj zgrabilo v duši, da je na velikonočni praznik šla v cerkev v Tiflisu. Vse mesto se je začudilo, vse o tem govorilo. Nekateri so sumili, da bi to moglo biti kakšno špijsko dejanje. Ko je prišla Stalinova mati v cerkev, so drugi ljudje iz neke bojazni kmalu odšli, le malo radovednežev je ostalo. Mati pa se je vedla prav resnobno in ko je opravila svojo pobožnost, je darovala tisoč rubljev za cerkvene potrebe. Sedaj pa so se začeli čuditi brezbožniki! Ni se jih samo polastilo čustvo začudenja, marveč tudi nevolje in jeze. Preko tajne državne policije so obvestili Stalina, da njegova mati hodi zopet v cerkev. Kot brezbožnežu ta stvar Stalinu ni bila po godu. Zato je odredil, naj obvestijo njegovo mater, da ji ni treba hoditi v cerkev, če pa gre, naj gre v kakšen drug kraj, kjer je ne poznajo. Takšna je sedaj svoboda vesti in vere v Rusiji! Če bi Stalinova mati šla v kak drug kraj, da bi obiskala cerkev in božjo službo, bi ji pa brezbožniki očitali, da hodi po romarskih potih. Pod boljševiskim nasiljem ni dovoljen noben pojav vere.

Služba božja slepcev. V Parizu so pred tremi leti vpeljali v cerkvi Presvetege Srca skupen molitveni dan slepcev. Slo-

vesno službo božjo je opravil slep duhovnik, orglal je slep organist, peli so sami slepi pevci. Pridigo je imel neki sloveči jezuitski govornik. Navzoč je bil sam pariški kardinal Verdier. Na ljudi, ki so božji službi telesno-slepih prisostvovali, je ta prizor napravil najgloblji vtis.

Prva cerkev v saharški puščavi se gradi nad grobom znanega saharškega puščavnika Karla Foucauld. Ta puščavski svetnik je bil rojen leta 1858 v Strassburgu. V mladih letih je kot oficir živel lahkomišelnost in razuzdano ter tako izgubil vero. Po težkih življenjskih razočaranjih je zopet našel vero svoje mladosti ter stopil v strogi red trapistov. Leta 1901 je bil posvečen za duhovnika. Šel je v Saharo, da tamkaj obnovi strogo spokorno življenje starih krščanskih samotarjev. Ni pa ta moderni puščavski svetnik živel samo lastni pobožnosti, marveč je tudi vršil apostolat med mohamedanskimi beduini, prebivalci Sahare. Dne 1. decembra 1916 so ga v njegovem samotarskem bivališču v Tamanrassetu (2000 km južno od Algira) ubili zagrizeni mohamedanski beduini. Njegovo truplo počiva sredi Sahare ob prvi mohamedanski naselbini, ki je sprejela katoliško vero. Nad njegovim grobom, kamor radi romajo ne samo kristjani, marveč tudi mohamedani, bo kmalu dograjena lepa cerkev, koje gradnjo so omogočili prispevki, zbrani v Franciji.

NOVA KNJIGA, KI JE IZŠLA V ZALOŽBI TISKARNE SV. CIRILA V MARIBORU:

Davorin Petančič: »Svete Gore«, broš. 18 Din, vez. 28 Din.

Osebnosti.

Gospod župnik Jodl umrl

Pri Sv. Jožefu nad Celjem je 9. junija zvečer umrl pri svojih sorodnikih g. Ivan Jodl, upokojeni gospod župnik in duhovni svetnik.

Rajni se je rodil 1867 pri Sv. Lovrencu na Pohorju. Mašniško posvečenje je prejel leta 1892 v Mariboru. Za kaplana je bil na Vranskem ter v Vojniku. Župnikoval je pri Zg. Sv. Kungoti, pri št. Andražu pri Velenju in do upokojitve leta 1935 na Polzeli.

Gospod svetnik je bil goreč dušni pastir, ki je storil veliko za lepoto hiše božje. Na Polzeli je dal napraviti od mariborskega kiparja g. Sojča krasen glavni oltar in je oskrbel za župno cerkev in podružnico nove zvonove.

Zelo priljubljena mu je bila cerkev na gori Oljki, katero je pustil po požaru lepo popraviti. — Radi bolehnosti je stopil v pokoj in si je izbral za zasluženi oddih prijazni hrib Sv. Jožefa.

Pokopali so blagega gospoda na Polzeli, kjer počiva med vdanimi ovčicami.

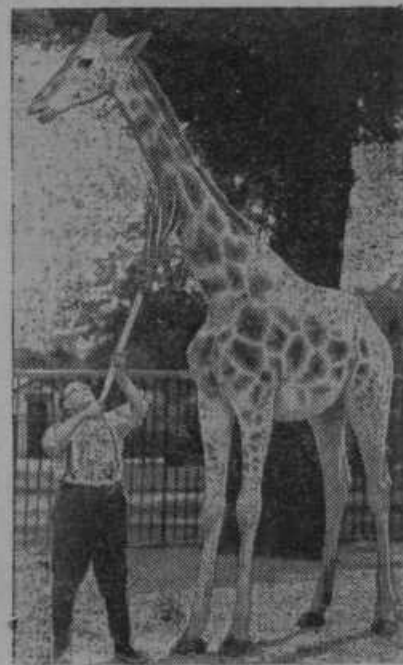
Delavnemu ter zglednemu duhovniku ohranimo v molitvah in pri najsvetejši daritvi hvaležen spomin!

Nesreče.

Utonil pri kopanju. V Betnavskem ribniku pri Mariboru je utonil pri kopanju Leopold Zalokar, predilec v Ehrlichovi tovarni v Mariboru.

Dva otroka smrtno ponesrečila. Posestnik Kip v Jarenini je bil s svojo ženo na polju, doma pa so ostali štirje otroci. Dveletni sinko Cvetko je zašel v mlin, ki je bil v obratu. Otroka je zgrabilo gonilno kolesje in ga je čisto raztrgalo. — V Kunovi pri Negovi je padel v jamo za napanje dvaletni Franček Flajsinger, sinko viničarke, in je utonil.

Električni tok ubil gostilničarja. V Framu je prišel 13. junija gostilničar Jarc po nesreči v stik z električnim tokom, ki ga je ubil.

Tako čistijo žirafe v londonskem zverinjaku.